

Arrest

nr. 248 963 van 11 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Afghaanse nationaliteit te beschikken, een soennitische Pashtu te zijn en afkomstig zijn uit Chino Miagan, district Khogyani in de provincie Nangarhar. U zou daar ook uw hele leven blijven wonen alvorens u problemen kreeg en Afghanistan diende te ontvluchten. In uw dorp waren veel talib aanwezig en op een dag werd gewaarschuwd dat zij die voor de regering werkten hun werk dienden neer te leggen. Uw broer was in het leger actief bij de commando's en zou op vraag van uw vader zijn uniform aan de haak hangen. Hij trok naar de talibancommandant en vertelde hen dat hij voortaan als landbouwer zou werken. Op een dag was uw broer echter aan het werk op het land toen hij werd neergeschoten door de taliban. Zij zouden daarop uw vader hebben benaderd en eisten dat u zich bij hen zou aansluiten.

U zou nadien nog worden geslagen door de taliban omdat u naar muziek luisterde en zou op aanraden van uw schoonbroer voor Malik O. (...) gaan werken. Hij had contacten met de lokale politie en ook uw schoonbroer werkte voor hem als chauffeur. De taliban kwam dit echter te weten en ontvoerde uw vader, waarop uw schoonbroer besloot dat het voor u veiliger was om Afghanistan te verlaten. Zo'n drieënhalf jaar geleden verliet u Afghanistan en via Iran reisde u richting Turkije. U zou daar vernemen dat uw vader gedood werd door de taliban. U trok daarna verder richting België en werd onderweg in Bosnië op de hoogte gebracht dat ook uw schoonbroer ondertussen het leven zou hebben gelaten. Op 14 november 2019 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in. U stuurde na afloop van het persoonlijk onderhoud een document door met onder andere kopieën van uw taskara (identiteitsbewijs), de legerbadge van uw broer, de taskara van uw vader, een aantal stukken in verband met uw problemen, alsook een post op Facebook (FB).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer , doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 24 juli 2020, p. 1-2).

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan uw beweerde herkomst uit het Chino Miagan, district Khogyani, in de provincie Nangarhar en wel om volgende redenen.

Vooreerst legde u geen enkel origineel stuk neer ter staving van uw identiteit, relaas en reisweg. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 4 februari 2020, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Te meer u er zelfs niet in slaagde eenduidige verklaringen af te leggen omtrent uw ware geboortedatum, kan het belang hiervan niet genoeg benadrukt worden. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving van uw identiteit, legde u evenwel geen enkel document neer. U meende dan wel over een taskara (identiteitsbewijs) te beschikken, doch zou dit nog steeds in Afghanistan liggen. Zo mogelijk nog vreemder was evenwel dat toen u werd gepolst naar de pogingen die u had gedaan om enige Afgaanse documenten te kunnen bemachtigen, u amper iets leek te hebben ondernomen. U haalde u als verschuiving hiervoor het 'Coronavirus' aan, doch het hoeft dan ook geen betoog dat een dergelijke blote bewering amper overtuigt. Te meer u reeds sinds november 2019 in België verblijft – lang voor er sprake was van enig virus – lijkt het er sterk op dat u weinig tot geen ernstige inspanningen zou hebben geleverd (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 24 juli 2020, p. 3-4). U werd meermaals gewezen op het belang van mogelijke stukken ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, waardoor een dergelijke desinteresse bijzonder laakbaar is. Hoe dan ook stuurde u na afloop van het persoonlijk onderhoud (plots) een aantal documenten door per e-mail, waaronder uw taskara, al dragen dergelijke stukken eigenlijk amper bewijswaarde daar deze slechts kopieën zijn en altijd onderhevig kunnen geweest zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Te meer uit toegevoegde informatie nog eens blijkt dat allerhande documenten in Afghanistan wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, voegen deze amper iets toe aan uw dossier. Wat er ook van zij, het ontbreken van een origineel en geldig identiteitsbewijs ondermijnt hoe dan ook uw geloofwaardigheid reeds een eerste maal, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Daarnaast – en daarbij aansluitend is het opmerkelijk dat u geen enkel origineel stuk neerlegde ter staving van uw herkomst en/of verblijfplaatsen. Op basis van uw verklaringen blijkt dat u nog contacten hebt in Afghanistan (supra), maar u slaagde er evenwel niet in overtuigende stukken, zoals eventueel foto's/ diploma's, neer te leggen om uw verklaringen kracht bij te zetten. Daargelaten u zelfs uw eigen identiteit niet ontegensprekelijk wist te staven (supra), legde u ter staving van uw herkomst evenmin enig stuk neer. Niet alleen ondermijnt het ontbreken van authentieke en overtuigende documenten ter staving van uw herkomst uw geloofwaardigheid, bovendien kan het CGVS hierdoor enkel afgaan op uw verklaringen die geenszins konden overtuigen.

Zo bleek uw kennis over uw regio van herkomst ondermaats voor iemand die daar zijn hele leven zou hebben doorgebracht. Zo werd reeds eerder opgemerkt dat u er niet in slaagde zich uw geboortedatum te herinneren (supra), doch frappanter was evenwel dat toen u werd gepolst naar het gebruik van de Afgaanse kalender, u hiermee helemaal niet vertrouwd leek. Zo merkte u op: "Ik ken de kalender niet" en gevraagd welk jaar we heden volgens de Afgaanse jaartelling zouden zijn, antwoordde u nogal bevreemdend "2022". Hoe dan ook, gepolst of u zich dan de maanden van de Afgaanse kalender kon herinneren meende u deze "simpel" te 'kennen' en liet u amper zes maanden in willekeurige volgorde noteren. Dat u hier niet mee vertrouwd lijkt is hoogst opmerkelijk en dat u overigens enkel zou verwijzen naar de zomermaanden als "Jawza en Saratan" is evenzeer opvallend. Nog frappanter was evenwel toen u werd gepolst wanneer men 'Nauruz' (Afgaans Nieuwjaar) zou vieren u ook hier uit de lucht leek te vallen. U kon enkel vaag aangeven dat men dat in de zomer zou vieren, maar gevraagd wat men dan precies zou vieren antwoordde u enkel "mensen zijn blij dan". Waarom dat was, wist u evenwel niet. Dat u dit echter zou zijn ontgaan is bijzonder bevreemdend (CGVS, p. 4-5).

Niet alleen ontbrak het u aan kennis omtrent de gebruiken in uw regio van herkomst, ook uw geografische onderlegdheid was eerder ondermaats. U verklaarde immers afkomstig te zijn uit Khogyani en gevraagd welke districten aan uw district zouden grenzen liet u er slechts twee correct noteren: "Sherzad en Chapliar (sic)". U merkte daarnaast verkeerd op dat ook Shinwari en Nazyan aan uw district grensden en voegde daar nogal vaag aan toe: "En andere van Nangarhar". Dat ook Pachir Agam, Surkh Rod en zelfs Hesarak aan uw district zouden grenzen leek u te zijn vergeten en nog vreemder was dat u evenmin duidelijk leek te kunnen aangeven wat Qarghayi was, nochtans een aangrenzend district uit de provincie Laghman. In elk geval, u had geen weet van de districtscentra van de districten die u dan wel had kunnen opsommen en wist naast Rodat, Behsud en 'Khewa' geen andere districten in de provincie Nangarhar bij naam te noemen. U beweerde verder verkeerdelijk dat enkel Laghman, Kunar en 'Torkham' aan de provincie Nangarhar grenzen, terwijl ook Logar en Kabul dat doen. Torkham is tot nader orde geen provincie, maar een grensovergang met Pakistan. U leek dan ook niet zeker te kunnen stellen of Khogyani eigenlijk aan Pakistan grenst, noch had u enig idee welke Pakistaanse regio dat dan zou moeten zijn. Welke de provinciehoofdsteden waren van de provincies die u net had benoemd, wist u evenmin. Wat er ook van zij, u verklaarde dat er een ziekenhuis of hospitaal in uw dorp zou zijn geweest, maar hoe dat heette wist u niet en evenmin kon u zich de namen van andere ziekenhuizen in uw district voor de geest halen. Hoe de school in uw dorp heette was u ook ontgaan en vreemd genoeg kon u zich maar (vaag) een tweetal andere scholen in uw district herinneren. In welke maanden de grote schoolvakantie zou vallen wist u niet ("de winter"), wanneer de nationale feestdag van Afghanistan was wist u evenmin en enig idee welke de overige officiële feestdagen zouden zijn, had u niet. Waarom u overigens niet meteen zou aangeven dat er ook in Wazir een grote bazaar is en niet enkel in Kaga is niet geheel duidelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid enkel verder. U wist dan wel dat er Sikhs in Khogyani zouden wonen, maar wat er precies in Memla te zien was en/of de Sikhs in Khogyani een tempel hadden om te bidden was u ontgaan: "hoorde van vader dat er een tuin is daar". U meende dan wel naar de radio te luisteren, maar van het radiostation specifiek voor Khogyani leek u nog niet te hebben gehoord (CGVS, p. 4-6, 7-13, 18-19, 29).

Niet alleen bleek uw kennis over uw regio eerder ondermaats, ook wanneer u naar prominente personen en/of gebeurtenissen in uw regio van herkomst werd gevraagd, schoot u schromelijk te kort. Zo werd u gevraagd naar recente incidenten die zich in uw buurt hadden voorgedaan vlak voor uw vertrek en kon u behalve enkele vage incidenten eigenlijk weinig concreets aanleveren. Zo meende u dat twee broers door de taliban om het leven zouden worden gebracht, al bleek dit bijna zes jaar geleden te zijn geweest. U vermeldde verder nog een drone-aanval, maar kon deze dan weer niet preciezer situeren dan "In de winter, vier jaar geleden". Wie toen gewond geraakte omschreef u nogal beknopt als "van het dorp". Wanneer de overheid verbood om papaver te kweken kon u niet preciseren. U gaf daarnaast aan dat er regelmatig aanvallen waren, merkte op dat één persoon werd gedood door de taliban, al situeerde u dit nogal vaag: "voor mijn vertrek". U dan ook gevraagd naar specifieke incidenten moest u schoorvoetend toegeven dat er elke dag "clashes en conflicten" waren, hetgeen weinig overtuigt. U meende verder uiterst verwarrend dat zeven jaar geleden (of acht jaar) een zekere Haji Al Agha (of Pacha Lal Agha), een commandant (of een districtshoofd) werd gedood waardoor 200 mensen (of 100 à 105) om het leven zouden zijn gekomen, hetgeen evenmin ernstig is. In elk geval, wie die persoon dan wel zou zijn geweest, wist u niet. U had vreemd genoeg geen idee wie het districtshoofd was ten tijde van uw vertrek, noch leek u te weten wie de politiecommandant was. U herinnerde zich wel een zekere Pacha Lal Agha (of Lal Agha Pacha – supra), Sarjangay en Khotay, maar bleek over hen evenmin iets kwijt te kunnen. U had dan wel van Haji Zalmai gehoord, reeds meerdere malen het districtshoofd, maar wie of wat hij was leek u te zijn ontgaan. Ook Mualim Mashooq deed een belletje rinkelen, maar concreet kon u dan weer niets over hem kwijt. U had nog nooit gehoord van Rashid Dostum, wist amper iets te vertellen over Hekmatyar en had geen weet van enige politieke partij in Afghanistan. U verwees verder naar Neek Mohammad, Wali Rahman, Bazel Ahmad, Adel en Kaka als zijnde prominente talib, maar wist evenmin over hen iets zinnigs te vertellen: "ze rekruteren mensen, tegen de mensheid". U had verder geen idee wie Noor Rahman of Wafiullah zouden zijn, nochtans beiden Talibandistrictshoofden tijdens uw verblijf aldaar. Zo mogelijk nog vreemder was evenwel dat u de aanwezigheid van Daesh in uw district afdeed als "geruchten", terwijl zij weldegelijk meer dan alleen aanwezig zouden zijn geweest. U hier dan ook op gewezen wijzigde u uw versie, al ontkende u wel dat zij in Khogyani waren. U ook hier dan op gewezen wijzigde u uw versie nogmaals, al had u geen idee wie de leiders van Daesh zouden zijn geweest. U slaagde er verder niet in om enkele militaire operaties bij naam te noemen en wie Niamatullah Noorza of Mohammad Sharif waren, nochtans twee voormalige districtshoofden, wist u evenmin (CGVS, p. 14-18, 25-26, 27-30). Bovenstaande gebrekkige en fragmentarische kennis omtrent enkele belangrijke gebeurtenissen en personen in uw regio overtuigt niet.

De verschoning die u voor bovenstaande gebrekkige kennis zou aanhalen, al zou u niet opgeleid zijn, overtuigt bovendien allerminst (CGVS, p. 4).

Immers mag zelfs van personen met een geringe opleiding, verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek, identiteit en dagelijkse leven, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven. Zo betreft het niet louter schoolse kennis, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over nabije districten, provincies, provinciehoofdsteden, prominente personen en bepaalde gebeurtenissen. Dat u hierover onvolledige en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt, strookt niet met uw bewering tot aan uw vertrek uit Afghanistan deel te hebben uitgemaakt van de Afghaanse maatschappij. Bovendien hebt u allerminst aannemelijk weten te maken ongeschoold te zijn en te meer het gros van uw kennis over uw herkomstregio zelfs bijzonder ingestudeerd leek, komt uw profiel als analfabeet ernstig op de helling te staan. Ofschoon u beweerde niet te kunnen lezen of schrijven, bleek u alvast voldoende onderlegd om er een profiel op Facebook op na te houden en een smartphone te kunnen bedienen. U bleek naast het Pashtu onderweg ook Dari onder de knie te hebben gekregen en probeerde ondertussen zelfs Frans te leren. Dat u dusdanig snel met talen overweg zou kunnen is opvallend en te meer u plots begon te tellen in het Urdu wordt uw bewering analfabeet te zijn compleet ondermijnd. Waarom u overigens plots Urdu zou beginnen spreken, de nationale taal van Pakistan is niet duidelijk, leek ook u niet te kunnen verklaren en sterkt het vermoeden dat u elders zou hebben verbleven dan u beweert (CGVS, p. 15, 25).

Tot slot bleek ook uw reisweg allesbehalve aannemelijk. Daargelaten u geen enkel stuk neerlegde ter staving van uw reisweg (supra), bleek u evenmin duidelijk te kunnen aangeven wanneer u Afghanistan zou hebben verlaten. U meende via Kabul naar Nimroz te zijn gereisd waar u de grens met Iran zou zijn overgestoken, maar waar in Nimroz dat was, bleek u te zijn ontgaan. Evenmin wist u ook nog maar één plek te benoemen die u onderweg tussen Kabul en Nimroz zou zijn gepasseerd en gevraagd naar plekken in Iran die u zich herinnerde merkte u nogal stereotiep op "in de koffer" te hebben gezeten. U er dan ook op gewezen dat u ten aanzien van de DVZ nog meende twintig dagen in Iran te hebben verbleven en u zo goed als onmogelijk al die tijd in de koffer kan hebben gezeten, antwoordde u dan wel dat u in gasthuizen verbleef, doch niets meer. Welke kant van de weg men dan ook zou rijden in Iran bleek u vreemd genoeg niet te weten (CGVS, p. 26). Dergelijke vage verklaringen met betrekking tot uw reisweg onderschrijft bovenstaande stelling en sterkt het vermoeden dat u op een andere manier, op een ander moment en meer dan wellicht langsheen een andere weg bent gereisd dan u verklaart.

Aldus blijkt uit bovenstaande vaststellingen dat u niet de waarheid heeft verteld over uw identiteit, herkomst, profiel en reisweg, waardoor logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang komt. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Echter wordt uw geloofwaardigheid ook ernstig ondermijnd door vage en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u problemen te hebben gehad met de taliban en gevraagd waarom u plots in hun vizier zou komen, merkte u op dat uw broer werd gedood omdat hij als commando bij het leger werkte. Vreemd genoeg had u van de job van uw broer geen enkele melding gemaakt ten aanzien van de DVZ en hierop gewezen antwoordde u nogal weinig afdoend dat dat wel het geval zou zijn geweest. Wat er ook van zij, u er dan ook op gewezen dat uw verklaringen ten aanzien van de DVZ niet enkel op dit punt zouden afwijken, maar eigenlijk slechts een fractie zouden zijn van hetgeen u heden aanhaalde, zoals daar ook een landdispuut was, meldde u enkel dat men er niet naar had gevraagd, hetgeen eigenlijk niet ernstig is. Te meer u destijds wel zou aanhalen dat men u wilde rekruteren, hetgeen u heden dan weer leek te zijn vergeten, wordt uw geloofwaardigheid enkel verder ondermijnd. Gevraagd wanneer uw problemen zouden startten in Afghanistan omschreef u het nogal vaag als: "Mijn problemen startten na de dood van m'n broer". U kon zijn overlijden echter niet beter plaatsen dan "ongeveer vijf jaar geleden", maar wanneer precies dat was wist u niet. U meende dat uw broer bij het leger werkte, maar sinds wanneer dat was kon u niet beter inschatten dan "ongeveer één jaar". U had verder geen enkele informatie over de job van uw broer, bleek niet te weten bij welk deel van het leger hij hoorde, wist niet zeker waar zijn basis was, noch hoe die heette. In elk geval, uw broer zou worden gedood, maar wie de daders waren omschreef u nogal vaag als "onze dorpelingen, familieleden". U meende verder dat het B.A. (...) en W.R. (...) was, maar kon niet met zekerheid stellen waarom dat was, noch hoe uw vader dat zo zeker zou weten. U zou daarop zelf door de taliban worden gevisieerd, bleek niet te weten wanneer dat was en gevraagd wanneer men u dan trachtte te rekruteren, stelde u dan weer dat dat was nadat zij uw vader zouden hebben geslagen. Wanneer dit alles was, wist u echter niet. In elk geval, waarom zij u zouden trachten te rekruteren, gezien de band van uw familie met het leger, lijkt niet geheel logisch. Te meer u ook zou beweren dat uw schoonbroer zou werken voor een lokale malik, die banden had met de arbaki en u evenzeer aan de slag zou gaan bij hem, lijkt zulks weinig waarschijnlijk. Hoe dan ook, daargelaten u bijzonder weinig over deze malik bleek te kunnen vertellen, kon u evenmin overtuigen als het ging over de taken van uw schoonbroer voor hem. Wanneer uw schoonbroer het leven zou hebben gelaten of wie verantwoordelijk was voor zijn dood, wist u evenmin (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5, CGVS, p. 19-25).

Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas compleet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas vermogen geenszins bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Dient immers te worden benadrukt dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen dergelijke stukken geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Tot slot blijkt ook uit toegevoegde informatie dat allerhande Afghaanse documenten wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor dergelijke stukken een an sich reeds een uiterst geringe bewijswaarde dragen. Te meer u slechts kopieën neerlegde, deze altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knipen plakwerk, is de toegevoegde waarde ervan eerder miniem. Bovendien bleek u zelf amper en/of vaag te kunnen aangeven om welke documenten het zou gaan, waardoor logischerwijs ook de authenticiteit van deze stukken verder ondermijnd wordt. Wat betreft de foto op FB wenst het CGVS tot slot op te merken dat zulks evenmin iets toevoegt, daar dit door mogelijk inscenering geen garantie biedt van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft immers geen zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto werd genomen (CGVS, p. 22).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RVS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 24 juli 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud en op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan (CGVS, p. 25, 30). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een

duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker citeert een aantal van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven, met name deze inzake de bijzondere procedurele noden en deze inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en de medewerkingsplicht die in dit kader op hem rust. Vervolgens geeft hij aan:

"Verzoeker is het volledig eens met de voorafgaande opmerkingen omtrent zijn verantwoordelijkheid en samenwerkingsplicht en beaamt dan ook volledig de verplichting om zijn volle medewerking te verschaffen met het oog op het verzamelen van de relevante feiten en omstandigheden waarop hij zich baseert om bescherming te vragen.

Niettemin is hij het niet eens met de beoordeling dat hij in dit geval zou tekort gekomen zijn aan deze samenwerkingsplicht.

Het feit en de vaststelling dat hij op een aantal informatie en kennis vragen omtrent zijn regio van herkomst niet of niet correct kon antwoorden is geen voldoende reden om tot een dergelijk radicaal besluit te komen.

Meer bepaald moet er geval per geval onderzocht worden wat er van een individuele asielzoeker op dit vlak kan en mag geëist worden, rekening houdend met zijn opleidingsniveau, zijn leeftijd en zijn algemene maturiteit en/of interesse.

In dit precieze geval dient ook rekening gehouden te worden met het feit dat verzoeker omwille van ziekte zijn raadsman niet kon ontmoeten voor het gehoor en dat hij vervolgens omwille van een misverstand in de communicatie omtrent zijn geschiktheid voor het gehoor zelf ook daar geen bijstand kon genieten (zie gehoorverslag p. 2) waardoor hij toch volkomen onvoorbereid maar vooral ook zenuwachtig en weinig geconcentreerd was tijdens dit gehoor.

Hij wil dan ook graag enkele opmerkingen maken bij de redenering zoals deze door de commissarisgeneraal wordt gevolgd”.

Voorts gaat verzoeker in op de motivering omtrent (het ontbreken van) de (originele) bewijsstukken. Dienaangaande doet hij gelden:

“Het eerste argument is alleszins onvoldoende. Uiteraard is het nuttig indien de verzoeker om internationale bescherming stavingsstukken van zijn identiteit en asielrelaas kan voorleggen en liefst zoveel mogelijk maar dit is geen voorwaarde.

In dit geval bood verzoeker zich trouwens volledig onvoorbereid aan op het gehoor en zoals de beslissing wel degelijk aangeeft, stuurde hij achteraf een aantal documenten door; hierbij ging het weliswaar om de kopieën om de eenvoudige reden dat hij niet in het bezit was van de originelen. De bestreden beslissing schenkt hieraan nu geen enkele waarde meer terwijl in veel gevallen verzoekers om internationale bescherming kopieën neerleggen, of meer nog zoals verzoeker geen documenten neerleggen.

Daarbij komt ook dat verzoeker in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing laat uitschijnen inderdaad nog niet lang in België. Hij kwam in België aan op 11 november 2019 en kreeg op 4 februari 2020 een eerste gehoor bij de dienst Vreemdelingenzaken. Kort daarop is inderdaad de corona crisis begonnen en verzoeker kan terecht aanvoeren dat in die omstandigheden zowat alles "on hold" was, en dit zelf wereldwijd. Hebben meldde trouwens dat hij buiten zijn zus en zijn moeder geen familieleden meer heeft in Afghanistan om documenten op te sturen, wat uiteraard ook de zaak bemoeilijkt (p. 3 gehoorverslag)

Tenslotte kan in dit kader ook nog even verwezen worden naar de jonge leeftijd van verzoeker, die ongeveer vier jaar geleden uit zijn dorp is vertrokken, - toen hij nota bene ongeveer 15 jaar oud was-, en die volledig ongeschoold is ; diploma's neerleggen, zit er voor hem dan ook sowieso niet in...

Het spreekt dan ook voor zich dat deze reden wordt aangevoerd om het besluit te staven, doch op zich nooit een voldoende reden kan zijn.

In dit geval zal verzoeker echter, nu hij wel overleg heeft kunnen plegen en advies heeft kunnen vragen, inspanningen leveren om alsnog een aantal originelen naar België te laten opsturen. Makkelijk zal dit ook niet zijn omwille van zijn regio van herkomst maar hij zal zijn uiterste best doen en meer bepaald om te bewijzen dat hij wel degelijk zijn samenwerkingsplicht au sérieux neemt.”

Betreffende het aan hem verweten gebrek aan kennis omtrent zijn regio van herkomst, betoogt verzoeker vervolgens:

“Verzoeker begrijpt maar al te goed dat de Commissaris-generaal een bepaalde methode moet gebruiken en een herkomstcheck dient uit te voeren volgens een min of meer geijkte procedure. Alhoewel deze inderdaad ook enigszins wordt aangepast aan het profiel van de verzoeker om internationale bescherming is deze methode verre van onfeilbaar en zeker in het geval van personen die zoals verzoeker op zeer jonge leeftijd die regio hebben verlaten, die geruime tijd onderweg zijn geweest en die bovendien totaal ongeschoold zijn.

In dit geval dient er inderdaad op gewezen te worden dat verzoeker uit een onveilige regio komt en van bescheiden afkomst is waardoor hij dus per definitie al niet zo de gewoonte had om zich ver uit de buurt te begeven of om plaatsen te bezichtigen en beter te leren kennen. Zijn dagelijks leven speelde zich inderdaad af om en rondom het huis/het dorp/ de dorpen. Enkele keren ging hij met zijn vader naar Jalalabad.

Naar het einde van zijn verblijf toe bleef hij dan wel ook nog een tijdje in Lora in de buurt van het districtshuis waar hij klusjes deed bij Malik O. (...), maar ook daar kwam hij verder niet buiten.

Aangezien verzoeker ongeschoold is en men in Afghanistan in het dagelijks leven in zijn regio van herkomst weinig belang hecht aan het gebruik van de kalender is het feit dat hij de kalender niet goed beheerst helemaal niet zo opmerkelijk als de bestreden beslissing laat uitschijnen.

De geografische kennis waarover de bestreden beslissing het verder heeft betreft hoe dan ook kennis die men moet instuderen of op een of andere manier moet te weten komen doch het is zeer goed mogelijk rekening houdend met het profiel van verzoeker dat hij deze informatie in Afghanistan niet voldoende heeft meegekregen laat staan heeft onthouden of ingestudeerd heeft. Daarentegen mag wel naar het gewone verslag verwezen worden om vast te stellen dat verzoeker weliswaar vele dingen niet wist maar daarentegen spontaan ook wel wat correcte informatie gaf omtrent de dorpen in de regio, de weg naar Jalalabad enz. Het is zeker niet zo dat hij van niks weet...

In dit geval dient nogmaals benadrukt te worden dat verzoeker zijn regio van herkomst heeft verlaten precies op een tijdstip/leeftijd dat men enigszins meer bewust begint te worden van zijn omgeving (buiten de familie en het dorp) en enige interesse begint te ontwikkelen. Aangezien hij dus op dat moment het land heeft verlaten, is het helemaal niet zo vreemd dat zijn kennis vrij beperkt is.

Deze redenering kan uiteraard ook toegepast worden met betrekking tot de kennis over prominente personen en/of gebeurtenissen. Verzoeker heeft trouwens wel wat informatie gegeven maar inderdaad deze is zeer beperkt omwille van de hoger reeds vermelde redenen.

Verzoeker om internationale bescherming betreurt dan ook dat de commissaris-generaal in zijn geval niet meer heeft gefocust op het peilen naar zijn herinneringen en ervaringen van het dagelijks leven in Afghanistan, zoals dat destijds voor hem was; vragen daarover zouden veel pertinentier zijn geweest met het oog op het vaststellen van de herkomst van iemand met zijn profiel en het is zeker niet uitgesloten en het gebeurt zelfs vaak dat vragen daarover worden uitgewerkt als men beseft dat kennis en informatie vragen niet de geschikte methode zijn rekening houdend met het profiel. In dit geval werd daaraan echter geen aandacht besteed en krijgt men eerder de indruk van vooringenomenheid en een gebrek aan een zorgvuldig onderzoek.

Dit gevoel krijgt men des te meer bij het nalezen van het eigenlijke asielrelaas waarbij men dient vast te stellen dat ook dit onderdeel van het gehoor oppervlak is,- waar het specifiek over de feiten en gebeurtenissen gaat die door verzoeker werden beleefd,-."

Aangaande zijn reisweg, stelt verzoeker:

"Verzoeker merkt nogmaals op dat hij op zeer jonge leeftijd en in zeer moeilijke omstandigheden gereisd is waarbij zijn vertrek uit Afghanistan inmiddels ook al meer dan vier jaar geleden te situeren valt.

De opmerkingen in de bestreden beslissing kunnen dan ook niet volstaan om zijn reisweg in twijfel te trekken. Verzoeker behoudt zich trouwens ook het recht voor om eventueel nog foto's neer te leggen."

Verzoeker concludeert op basis van het voorgaande:

"Verzoeker heeft op afdoende wijze aangetoond dat de redenering van de commissaris-generaal niet volstaat om tot zijn radicaal besluit te komen en vraagt dan ook aan de Raad om met de nodige omzichtigheid zijn identiteit en herkomst opnieuw te onderzoeken."

Betreffende zijn asielrelaas, geeft verzoeker verder aan:

"Verzoeker merkt op dat de geloofwaardigheid van zijn asiel relatie als dusdanig ook op een bijzonder oppervlakkige wijze wordt vastgesteld. Hij erkent weliswaar dat hij op de dienst Vreemdelingenzaken een kort relaas vertelde en daar in eerste instantie antwoordde op de vraag waarom hij dacht dat de Taliban hem zouden vermoorden en dan lijkt het helemaal niet meer zo vreemd dat hij het nochtans verschrikkelijke incident met zijn broer daar niet meteen vermeld.

Dat verzoeker op de dienst Vreemdelingenzaken over rekrutering gesproken heeft en dan op het CGVS niet meer, is vooral een kwestie van interpretatie en wat men precies kan verstaan onder rekrutering.

Het feit is dat verzoeker ook op DWZ reeds een min of meer gestructureerd verhaal heeft verteld, dat lichtjes uitgebreider is dan vele gelijkaardige vluchtverhalen en dat hij op het CGVS nog iets meer in perspectief heeft gezet. Op dit punt merkt verzoeker echter op dat ook van de zijde van het CGVS weinig bijkomende inspanningen zijn geleverd om dit asielrelaas te doen verduidelijken rekening houdend met het profiel van verzoeker.

Verzoeker benadrukt dus zijn kritiek die er in bestaat dat hij een gebrek aan zorgvuldig onderzoek verwijt aan de Commissaris-generaal.

Hij dringt dan ook zeker en vast aan op een bijkomend onderzoek."

"Verzoeker betreurt dat hij op het gehoor zelf geen stukken kon voorleggen.

Niettemin is de redenering die het CGVS hier achteraf aan breidt in haar motivering evenmin afdoende.

Het probleem van de stukken enerzijds en het al dan niet geloofwaardig asielrelaas anderzijds is dat het geenszins om van elkaar gescheiden elementen gaat maar precies dat in bepaalde gevallen de stukken de beoordeling over de geloofwaardigheid positief kunnen beïnvloeden.

De stelling dat stukken alleen maar een geloofwaardig asielrelaas kunnen ondersteunen is dan ook misleidend."

Betreffende de motivering inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, geeft verzoeker voorts aan:

"Verzoeker begrijpt ook deze redenering volledig en aanvaard dat deze het gevolg is van de eerdere stelling, die hij echter hierboven met zijn argumenten heeft ontkracht.

Nadat er dus een bijkomend onderzoek zal gevoerd zijn omtrent zijn herkomst zal ook dit onderdeel correct kunnen onderzocht worden."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande *“derhalve om hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van de nieuwe stukken en de bijkomende verklaringen.”*

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich te dezen beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Waar verzoeker in het verzoekschrift aangeeft de indruk te hebben gehad dat verweerder vooringenomen was, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.4. Verzoeker kan evenmin afbreuk doen aan de inhoud van de bestreden beslissing met zijn algemene beweringen omtrent zijn geestesgesteldheid tijdens en het verloop van het persoonlijk onderhoud. Waar hij erop wijst dat hij zijn raadsman niet zag voorafgaand aan en door deze raadsman niet werd bijgestaan tijdens het persoonlijk onderhoud, dit ten gevolge van ziekte en miscommunicatie, dient te worden opgemerkt dat het aan verzoeker toekomt om de verantwoordelijkheid te dragen inzake de organisatie van zijn verdediging en dat het zijn taak was om deze verdediging op een diligente en alerte wijze te laten waarnemen door een advocaat. Hoe dan ook beperkt verzoeker zich in deze tot de algemene en vage beweringen dat hij omwille van het voorgaande onvoorbereid, zenuwachtig en weinig geconcentreerd zou zijn geweest tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker laat na om hierover ook maar enig verder betoog te voeren en om ter zake ook maar de minste bijkomende duiding te verstrekken. Hij toont in het geheel niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zulks van invloed zou zijn geweest op het verloop van het persoonlijk onderhoud of zijn gezegden. Evenmin toont hij aan de hand van concrete elementen of argumenten aan dat, waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Verder formuleerde verzoeker geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Tevens blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat dit persoonlijk onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen noemenswaardige problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Daarenboven blijkt dat verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud vroeg en ontving en dat van deze notities eveneens een kopie werd overgemaakt aan zijn advocaat. Verzoeker maakte over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud vervolgens geen enkele opmerking over aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dient in dit kader te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig het eerste lid van deze bepaling, kan de verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat opmerkingen over de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud bezorgen aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Overeenkomstig het tweede lid van deze bepaling worden deze opmerkingen schriftelijk en in de proceduretaal aan de commissaris-generaal meegedeeld. Overeenkomstig het vijfde lid van deze bepaling, wordt de verzoeker om internationale bescherming geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud wanneer op de werkdag voor het nemen van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming geen enkele opmerking de commissaris-generaal heeft bereikt.

Gezien verzoeker omtrent de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen enkele opmerking overmaakte aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wordt hij geacht in te stemmen met de inhoud van deze verslagen, kan hij de inhoud hiervan heden niet aanvechten en kan hij heden niet laten uitschijnen dat zijn geestesgesteldheid op deze inhoud van invloed zou zijn geweest.

3.5. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van Chino Miagan, gelegen in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. Hij zou dit land en deze regio hebben verlaten en niet kunnen terugkeren naar dit land en deze regio omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst legde u geen enkel origineel stuk neer ter staving van uw identiteit, relaas en reisweg. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 4 februari 2020, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Te meer u er zelfs niet in slaagde eenduidige verklaringen af te leggen omtrent uw ware geboortedatum, kan het belang hiervan niet genoeg benadrukt worden. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving van uw identiteit, legde u evenwel geen enkel document neer. U meende dan wel over een taskara (identiteitsbewijs) te beschikken, doch zou dit nog steeds in Afghanistan liggen. Zo mogelijk nog vreemder was evenwel dat toen u werd gepolst naar de pogingen die u had gedaan om enige Afghaanse documenten te kunnen bemachtigen, u amper iets leek te hebben ondernomen. U haalde u als verschuiving hiervoor het ‘Coronavirus’ aan, doch het hoeft dan ook geen betoog dat een dergelijke blote bewering amper overtuigt. Te meer u reeds sinds november 2019 in België verblijft – lang voor er sprake was van enig virus – lijkt het er sterk op dat u weinig tot geen ernstige inspanningen zou hebben geleverd (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 24 juli 2020, p. 3-4). U werd meermaals gewezen op het belang van mogelijke stukken ter staving van uw verzoek om internationale bescherming, waardoor een dergelijke desinteresse bijzonder laakbaar is. Hoe dan ook stuurde u na afloop van het persoonlijk onderhoud (plots) een aantal documenten door per e-mail, waaronder uw taskara, al dragen dergelijke stukken eigenlijk amper bewijswaarde daar deze slechts kopieën zijn en altijd onderhevig kunnen geweest zijn aan mogelijk knip- en plakwerk.

Te meer uit toegevoegde informatie nog eens blijkt dat allerhande documenten in Afghanistan wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, voegen deze amper iets toe aan uw dossier. Wat er ook van zij, het ontbreken van een origineel en geldig identiteitsbewijs ondermijnt hoe dan ook uw geloofwaardigheid reeds een eerste maal, daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De vaststelling inzake zijn gebrekkige verklaringen omtrent zijn geboortedatum laat hij onverlet. Betreffende de overige voormelde motieven vergenoegt verzoeker zich verder tot een loutere herhaling van zijn eerder afgelegde verklaringen. Hiermee doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat uit verzoekers voormelde verklaringen duidelijk blijkt dat hij geen ernstige pogingen heeft ondernomen teneinde zijn (originele) identiteitsdocumenten tijdig aan verweerder over te maken. Tekenend in dit kader is overigens eveneens verzoekers verklaring in het verzoekschrift dat hij *“nu hij wel overleg heeft kunnen plegen en advies heeft kunnen vragen”* inspanningen zal leveren om alsnog een aantal originelen naar België te laten opsturen. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, werd verzoeker reeds bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ gewezen op het belang van het neerleggen van originele identiteitsdocumenten. Bijgevolg kan zijn voormelde verklaring bezwaarlijk ernstig worden genomen en blijkt hieruit andermaal dat hij voorheen de nodige desinteresse en een gebrek aan pogingen tentoonspreide om zijn originele identiteitsdocumenten te bekomen en neer te leggen. Hoe dan ook legt verzoeker de originelen, hoewel hij nu reeds meer dan een jaar in België vertoeft, tot op heden niet neer. Evenmin verstrekt hij hiervoor enige dienstige uitleg. Zoals verweerder met recht opmerkt in de bestreden beslissing, ondermijnt dit, in het licht van het voorgaande, zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst en profiel.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Zo bleek uw kennis over uw regio van herkomst ondermaats voor iemand die daar zijn hele leven zou hebben doorgebracht. Zo werd reeds eerder opgemerkt dat u er niet in slaagde zich uw geboortedatum te herinneren (supra), doch frappanter was evenwel dat toen u werd gepolst naar het gebruik van de Afghaanse kalender, u hiermee helemaal niet vertrouwd leek. Zo merkte u op: “Ik ken de kalender niet” en gevraagd welk jaar we heden volgens de Afghaanse jaartelling zouden zijn, antwoordde u nogal bevreemdend “2022”. Hoe dan ook, gepolst of u zich dan de maanden van de Afghaanse kalender kon herinneren meende u deze “simpel” te ‘kennen’ en liet u amper zes maanden in willekeurige volgorde noteren. Dat u hier niet mee vertrouwd lijkt is hoogst opmerkelijk en dat u overigens enkel zou verwijzen naar de zomermaanden als “Jawza en Saratan” is evenzeer opvallend. Nog frappanter was evenwel toen u werd gepolst wanneer men ‘Nauruz’ (Afghaans Nieuwjaar) zou vieren u ook hier uit de lucht leek te vallen. U kon enkel vaag aangeven dat men dat in de zomer zou vieren, maar gevraagd wat men dan precies zou vieren antwoordde u enkel “mensen zijn blij dan”. Waarom dat was, wist u evenwel niet. Dat u dit echter zou zijn ontgaan is bijzonder bevreemdend (CGVS, p. 4-5). Niet alleen ontbrak het u aan kennis omtrent de gebruiken in uw regio van herkomst, ook uw geografische onderlegdheid was eerder ondermaats. U verklaarde immers afkomstig te zijn uit Khogyani en gevraagd welke districten aan uw district zouden grenzen liet u er slechts twee correct noteren: “Sherzad en Chapliar (sic)”. U merkte daarnaast verkeerd op dat ook Shinwari en Nazyan aan uw district grensden en voegde daar nogal vaag aan toe: “En andere van Nangarhar”. Dat ook Pachir Agam, Surkh Rod en zelfs Hesarak aan uw district zouden grenzen leek u te zijn vergeten en nog vreemder was dat u evenmin duidelijk leek te kunnen aangeven wat Qarghayi was, nochtans een aangrenzend district uit de provincie Laghman. In elk geval, u had geen weet van de districtscentra van de districten die u dan wel had kunnen opsommen en wist naast Rodat, Behsud en ‘Khewa’ geen andere districten in de provincie Nangarhar bij naam te noemen. U beweerde verder verkeerdelijk dat enkel Laghman, Kunar en ‘Torkham’ aan de provincie Nangarhar grenzen, terwijl ook Logar en Kabul dat doen. Torkham is tot nader orde geen provincie, maar een grensovergang met Pakistan. U leek dan ook niet zeker te kunnen stellen of Khogyani eigenlijk aan Pakistan grenst, noch had u enig idee welke Pakistaanse regio dat dan zou moeten zijn. Welke de provinciehoofdsteden waren van de provincies die u net had benoemd, wist u evenmin. Wat er ook van zij, u verklaarde dat er een ziekenhuis of hospitaal in uw dorp zou zijn geweest, maar hoe dat heette wist u niet en evenmin kon u zich de namen van andere ziekenhuizen in uw district voor de geest halen. Hoe de school in uw dorp heette was u ook ontgaan en vreemd genoeg kon u zich maar (vaag) een tweetal andere scholen in uw district herinneren. In welke maanden de grote schoolvakantie zou vallen wist u niet (“de winter”), wanneer de nationale feestdag van Afghanistan was wist u evenmin en enig idee welke de overige officiële feestdagen zouden zijn, had u niet. Waarom u overigens niet meteen zou aangeven dat er ook in Wazir een grote bazaar is en niet enkel in Kaga is niet geheel duidelijk en ondermijnt uw geloofwaardigheid enkel verder.

U wist dan wel dat er Sikhs in Khogyani zouden wonen, maar wat er precies in Memla te zien was en/of de Sikhs in Khogyani een tempel hadden om te bidden was u ontgaan: "hoorde van vader dat er een tuin is daar". U meende dan wel naar de radio te luisteren, maar van het radiostation specifiek voor Khogyani leek u nog niet te hebben gehoord (CGVS, p. 4-6, 7-13, 18-19, 29).

Niet alleen bleek uw kennis over uw regio eerder ondermaats, ook wanneer u naar prominente personen en/of gebeurtenissen in uw regio van herkomst werd gevraagd, schoot u schromelijk te kort. Zo werd u gevraagd naar recente incidenten die zich in uw buurt hadden voorgedaan vlak voor uw vertrek en kon u behalve enkele vage incidenten eigenlijk weinig concreets aanleveren. Zo meende u dat twee broers door de taliban om het leven zouden worden gebracht, al bleek dit bijna zes jaar geleden te zijn geweest. U vermeldde verder nog een drone-aanval, maar kon deze dan weer niet preciezer situeren dan "In de winter, vier jaar geleden". Wie toen gewond geraakte omschreef u nogal beknopt als "van het dorp". Wanneer de overheid verbood om papaver te kweken kon u niet preciseren. U gaf daarnaast aan dat er regelmatig aanvallen waren, merkte op dat één persoon werd gedood door de taliban, al situeerde u dit nogal vaag: "voor mijn vertrek". U dan ook gevraagd naar specifieke incidenten moest u schoorvoetend toegeven dat er elke dag "clashes en conflicten" waren, hetgeen weinig overtuigt. U meende verder uiterst verwarrend dat zeven jaar geleden (of acht jaar) een zekere Haji Al Agha (of Pacha Lal Agha), een commandant (of een districtshoofd) werd gedood waardoor 200 mensen (of 100 à 105) om het leven zouden zijn gekomen, hetgeen evenmin ernstig is. In elk geval, wie die persoon dan wel zou zijn geweest, wist u niet. U had vreemd genoeg geen idee wie het districtshoofd was ten tijde van uw vertrek, noch leek u te weten wie de politiecommandant was. U herinnerde zich wel een zekere Pacha Lal Agha (of Lal Agha Pacha – supra), Sarjangay en Khotay, maar bleek over hen evenmin iets kwijt te kunnen. U had dan wel van Haji Zalmai gehoord, reeds meerdere malen het districtshoofd, maar wie of wat hij was leek u te zijn ontgaan. Ook Mualim Mashooq deed een belletje rinkelen, maar concreet kon u dan weer niets over hem kwijt. U had nog nooit gehoord van Rashid Dostum, wist amper iets te vertellen over Hekmatyar en had geen weet van enige politieke partij in Afghanistan. U verwees verder naar Neek Mohammad, Wali Rahman, Bazel Ahmad, Adel en Kaka als zijnde prominente talib, maar wist evenmin over hen iets zinnigs te vertellen: "ze rekruteren mensen, tegen de mensheid". U had verder geen idee wie Noor Rahman of Wafiullah zouden zijn, nochtans beiden Talibandistrictshoofden tijdens uw verblijf aldaar. Zo mogelijk nog vreemder was evenwel dat u de aanwezigheid van Daesh in uw district afdeed als "geruchten", terwijl zij weldegelijk meer dan alleen aanwezig zouden zijn geweest. U hier dan ook op gewezen wijzigde u uw versie, al ontkende u wel dat zij in Khogyani waren. U ook hier dan op gewezen wijzigde u uw versie nogmaals, al had u geen idee wie de leiders van Daesh zouden zijn geweest. U slaagde er verder niet in om enkele militaire operaties bij naam te noemen en wie Niamatullah Noorza of Mohammad Sharif waren, nochtans twee voormalige districtshoofden, wist u evenmin (CGVS, p. 14-18, 25-26, 27-30). Bovenstaande gebrekkige en fragmentarische kennis omtrent enkele belangrijke gebeurtenissen en personen in uw regio overtuigt niet.

De verschoning die u voor bovenstaande gebrekkige kennis zou aanhalen, al zou u niet opgeleid zijn, overtuigt bovendien allerm minst (CGVS, p. 4). Immers mag zelfs van personen met een geringe opleiding, verwacht worden dat zij omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de essentie uitmaken van hun verzoek, identiteit en dagelijkse leven, voldoende coherente en duidelijke informatie kunnen geven. Zo betreft het niet louter schoolse kennis, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over nabije districten, provincies, provinciehoofdsteden, prominente personen en bepaalde gebeurtenissen. Dat u hierover onvolledige en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt, strookt niet met uw bewering tot aan uw vertrek uit Afghanistan deel te hebben uitgemaakt van de Afgaanse maatschappij. Bovendien hebt u allerm minst aannemelijk weten te maken ongeschoold te zijn en te meer het gros van uw kennis over uw herkomstregio zelfs bijzonder ingestudeerd leek, komt uw profiel als analfabeet ernstig op de helling te staan. Ofschoon u beweerde niet te kunnen lezen of schrijven, bleek u alvast voldoende onderlegd om er een profiel op Facebook op na te houden en een smartphone te kunnen bedienen. U bleek naast het Pashtu onderweg ook Dari onder de knie te hebben gekregen en probeerde ondertussen zelfs Frans te leren. Dat u dusdanig snel met talen overweg zou kunnen is opvallend en te meer u plots begon te tellen in het Urdu wordt uw bewering analfabeet te zijn compleet ondermijnd. Waarom u overigens plots Urdu zou beginnen spreken, de nationale taal van Pakistan is niet duidelijk, leek ook u niet te kunnen verklaren en sterkt het vermoeden dat u elders zou hebben verbleven dan u beweert (CGVS, p. 15, 25)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift geen dienstige argumenten aan. De vaststelling inzake zijn geboortedatum laat hij andermaal onverlet.

In zoverre verzoeker de nadruk vestigt op zijn aangehaalde, beweerde ongeschoolde en analfabete profiel, dient voorts te worden opgemerkt dat met zijn verklaringen dienaangaande in hetgeen voorafgaat terdege rekening wordt gehouden en dat verzoeker met zijn loutere herhaling van zijn reeds

eerder hieromtrent afgelegde verklaringen geenszins afbreuk kan doen aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen.

Dat men in Afghanistan en zijn voorgehouden regio van herkomst weinig belang zou hechten aan het gebruik van de kalender, betreft een blote bewering vanwege verzoeker die op generlei wijze wordt gestaafd of onderbouwd en die bijgevolg niet kan worden aangenomen.

Ook met zijn verwijzing naar zijn bescheiden komaf en interesses en zijn jeugdige leeftijd ten tijde van zijn vertrek, kan verzoeker geenszins afbreuk doen aan de voormelde, frappante vaststellingen. Ook van een jeugdig persoon die van bescheiden komaf is en weinig interesse aan de dag legt, mag immers worden verwacht dat deze, zo hij daadwerkelijk afkomstig is van verzoekers voorgehouden land en regio van herkomst, bij machte is om te antwoorden op dermate eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent de Afghaanse kalender, het huidige jaartal volgens deze kalender, de (volgorde van de) maanden in deze kalender, het Afghaanse nieuwjaar en wat er dan gevierd wordt, de omliggende districten en hun districtscentra, de aangrenzende provincies en hun provinciehoofdsteden, de grensovergang met Pakistan, de ziekenhuizen in de regio, de scholen in het dorp en de regio, de maanden van de schoolvakantie, de nationale feestdag, de overige feestdagen in Afghanistan, de bazaars in de omgeving, Memla en de lokale radiozenders op de radio waarnaar deze persoon luisterde. Eveneens mag ook van een dergelijk persoon worden verwacht dat deze beter op de hoogte is omtrent de belangrijke gebeurtenissen en incidenten in de regio, de prominente figuren aldaar en de in deze regio aanwezige partijen en groeperingen.

Daarenboven is het geenszins onredelijk om te verwachten dat dusdanig eenvoudige en elementaire kennisvragen ook enkele jaren na het verlaten van het land of de regio nog correct kunnen worden beantwoord door een persoon die werkelijk van deze regio afkomstig is. Dat slechts enkele jaren na datum al de voormelde basisinformatie omtrent deze regio verloren zou zijn gegaan in verzoekers herinneringen, is dan ook in het geheel niet aannemelijk en kan bezwaarlijk ernstig worden genomen.

In zoverre verzoeker daarnaast wijst op het gegeven dat hij wel kon antwoorden op een aantal andere vragen, dient te worden opgemerkt dat dit niet opweegt tegen en geenszins afbreuk doet aan de veelheid aan voormelde, aperte lacunes in zijn basiskennis omtrent de regio waarin hij beweert te zijn geboren en getogen. De hoger vastgestelde hiaten en gebreken in verzoekers verklaringen en kennis betreffende zijn vermeende regio van herkomst zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan deze voorgehouden herkomst. Dat verweerder hem hierover nader had moeten bevragen, is dan ook een verwijt dat niet kan worden gevolgd en dat geenszins afbreuk kan doen aan de inhoud van de bestreden beslissing.

Het voorgaande klemmt nog des te meer nu verzoeker ook over zijn reisweg ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing met recht gesteld:

“Tot slot bleek ook uw reisweg allesbehalve aannemelijk. Daargelaten u geen enkel stuk neerlegde ter staving van uw reisweg (supra), bleek u evenmin duidelijk te kunnen aangeven wanneer u Afghanistan zou hebben verlaten. U meende via Kabul naar Nimroz te zijn gereisd waar u de grens met Iran zou zijn overgestoken, maar waar in Nimroz dat was, bleek u te zijn ontgaan. Evenmin wist u ook nog maar één plek te benoemen die u onderweg tussen Kabul en Nimroz zou zijn gepasseerd en gevraagd naar plekken in Iran die u zich herinnerde merkte u nogal stereotiep op “in de koffer” te hebben gezeten. U er dan ook op gewezen dat u ten aanzien van de DVZ nog meende twintig dagen in Iran te hebben verbleven en u zo goed als onmogelijk al die tijd in de koffer kan hebben gezeten, antwoordde u dan wel dat u in gasthuizen verbleef, doch niets meer. Welke kant van de weg men dan ook zou rijden in Iran bleek u vreemd genoeg niet te weten (CGVS, p. 26). Dergelijke vage verklaringen met betrekking tot uw reisweg onderschrijft bovenstaande stelling en sterkt het vermoeden dat u op een andere manier, op een ander moment en meer dan wellicht langsheen een andere weg bent gereisd dan u verklaart.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Met zijn verwijzing naar zijn jeugdige leeftijd, het tijdsverloop sedert zijn vertrek en de omstandigheden van zijn reis, kan hij zijn verregaande onwetendheid immers niet verklaren. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers vertrek uit zijn land en de daarop volgende reis naar Europa, dewelke ingrijpende en manifest van de alledaagsheid afwijkende gebeurtenissen betreffen, in verzoekers geheugen zouden zijn gegrift, zodat verwacht mocht worden dat hij hiervan ook enige tijd nadien nog een spontane, doorleefde en gedetailleerde omschrijving zou kunnen geven. Dat hij hiertoe niet bij machte bleek, doet aldus verder afbreuk aan zowel de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst.

Gezien gelet op de voorgaande vaststellingen niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst en aan zijn zelfverklaarde verblijfplaats voorafgaand aan zijn vertrek, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die zich aldaar zouden hebben voorgedaan en de vrees die verzoeker op basis daarvan beweert te koesteren.

Dit geldt nog des te meer nu omtrent deze problemen en vrees in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

“Echter wordt uw geloofwaardigheid ook ernstig ondermijnd door vage en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo verklaarde u problemen te hebben gehad met de taliban en gevraagd waarom u plots in hun vizier zou komen, merkte u op dat uw broer werd gedood omdat hij als commando bij het leger werkte. Vreemd genoeg had u van de job van uw broer geen enkele melding gemaakt ten aanzien van de DVZ en hierop gewezen antwoordde u nogal weinig afdoend dat dat wel het geval zou zijn geweest. Wat er ook van zij, u er dan ook op gewezen dat uw verklaringen ten aanzien van de DVZ niet enkel op dit punt zouden afwijken, maar eigenlijk slechts een fractie zouden zijn van hetgeen u heden aanhaalde, zoals daar ook een landdispuut was, meldde u enkel dat men er niet naar had gevraagd, hetgeen eigenlijk niet ernstig is. Te meer u destijds wel zou aanhalen dat men u wilde rekruteren, hetgeen u heden dan weer leek te zijn vergeten, wordt uw geloofwaardigheid enkel verder ondermijnd. Gevraagd wanneer uw problemen zouden startten in Afghanistan omschreef u het nogal vaag als: “Mijn problemen startten na de dood van m'n broer”. U kon zijn overlijden echter niet beter plaatsen dan “ongeveer vijf jaar geleden”, maar wanneer precies dat was wist u niet. U meende dat uw broer bij het leger werkte, maar sinds wanneer dat was kon u niet beter inschatten dan “ongeveer één jaar”. U had verder geen enkele informatie over de job van uw broer, bleek niet te weten bij welk deel van het leger hij hoorde, wist niet zeker waar zijn basis was, noch hoe die heette. In elk geval, uw broer zou worden gedood, maar wie de daders waren omschreef u nogal vaag als “onze dorpelingen, familieleden”. U meende verder dat het B.A. (...) en W.R. (...) was, maar kon niet met zekerheid stellen waarom dat was, noch hoe uw vader dat zo zeker zou weten. U zou daarop zelf door de taliban worden gevisieerd, bleek niet te weten wanneer dat was en gevraagd wanneer men u dan trachtte te rekruteren, stelde u dan weer dat dat was nadat zij uw vader zouden hebben geslagen. Wanneer dit alles was, wist u echter niet. In elk geval, waarom zij u zouden trachten te rekruteren, gezien de band van uw familie met het leger, lijkt niet geheel logisch. Te meer u ook zou beweren dat uw schoonbroer zou werken voor een lokale malik, die banden had met de arbaki en u evenzeer aan de slag zou gaan bij hem, lijkt zulks weinig waarschijnlijk. Hoe dan ook, daargelaten u bijzonder weinig over deze malik bleek te kunnen vertellen, kon u evenmin overtuigen als het ging over de taken van uw schoonbroer voor hem. Wanneer uw schoonbroer het leven zou hebben gelaten of wie verantwoordelijk was voor zijn dood, wist u evenmin (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5, CGVS, p. 19-25). Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas compleet.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat hij voorhoudt in het verzoekschrift, kon weldegelijk worden verwacht dat hij bij de DVZ melding zou hebben gemaakt van de job en het overlijden van zijn broer. Bij het CGVS gaf hij immers aan dat zijn problemen hieruit voortsporen en hiermee verbonden waren.

Dat de incoherentie inzake de rekrutering te wijten zou zijn aan een uiteenlopende interpretatie en aan hetgeen men verstaat onder ‘rekrutering’, kan evenmin overtuigen. Uit verzoekers verklaringen blijkt genoegzaam dat, hoewel hij bij de DVZ spontaan aanhaalde dat de taliban hem wilden rekruteren, hij dit bij het CGVS vergeten bleek te zijn. Deze verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar.

Voor de opvallende vaagheden en de verregaande gebreken in zijn verklaringen over de start van zijn problemen, het overlijden van zijn broer, de functie van zijn broer, de daders achter diens dood, het moment waarop hij zelf werd gevisieerd door de taliban, de poging tot rekrutering, de slagen ten aanzien van zijn vader, de malik, de functie van zijn schoonbroer bij deze malik, het overlijden van zijn schoonbroer en de verantwoordelijken voor dit overlijden, biedt verzoeker verder niet de minste dienstige verklaring. Dat de vraagstelling in dit kader te oppervlakkig zou zijn geweest, mist immers iedere feitelijke grondslag en kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Het tegendeel blijkt namelijk genoegzaam uit de betreffende passage in de notities van het persoonlijk onderhoud.

Ook de vaststelling inzake het onlogische karakter van zijn relaas laat verzoeker geheel onverlet.

De door verzoeker neergelegde documenten en stukken, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet concreet worden aangevochten of weerlegd, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas vermogen geenszins bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Dient immers te worden benadrukt dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen dergelijke stukken geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Tot slot blijkt ook uit toegevoegde informatie dat allerhande Afgaanse documenten wegens de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor

dergelijke stukken een aan sich reeds een uiterst geringe bewijswaarde dragen. Te meer u slechts kopieën neerlegde, deze altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knipen plakwerk, is de toegevoegde waarde ervan eerder miniem. Bovendien bleek u zelf amper en/of vaag te kunnen aangeven om welke documenten het zou gaan, waardoor logischerwijs ook de authenticiteit van deze stukken verder ondermijnd wordt. Wat betreft de foto op FB wenst het CGVS tot slot op te merken dat zulks evenmin iets toevoegt, daar dit door mogelijk inscenering geen garantie biedt van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft immers geen zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto werd genomen (CGVS, p. 22)."

Verzoeker heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke herkomst, verblijfplaats(en), achtergrond, profiel, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het gegeven dat hij kennelijk leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert zicht te bieden op zijn werkelijke herkomst, verblijfplaats(en), achtergrond, profiel, situatie en problemen, schromelijk in gebreke.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke herkomst, verblijfplaats(en), achtergrond, profiel, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke of mogelijke herkomst en verblijfplaats(en) van verzoeker, over verzoekers reële achtergrond en profiel, over verzoekers problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

3.8. In verband met zijn herkomst, identiteit en reisweg brengt verzoeker middels een aanvullende nota – door de Raad ontvangen op 18 januari 2021 – volgende stukken bij:

"1. Verkiezingskaart vader

2. Taskara vader

3. Taskara, kopie, van verzoeker

4. Bericht ivm de moord van zijn neef, die ook bij de malek werkte, waarvoor hij zelf klusjes deed

5. En 6. Foto's in Afghanistan

7-15 Foto's van onderweg in Turkije".

De Raad stelt evenwel vast dat de verkiezingskaart en de beide taskara's kopieën betreffen en oordeelt dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knippen plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Verder bemerkt de Raad dat het bericht in verband met de dood van de neef enkele onduidelijke foto's bevat van het gelaat van een persoon omzwachteld met een laken doch uit niets kan worden afgeleid wie deze persoon in werkelijkheid is en wat de mogelijke doodsoorzaak van deze persoon zou zijn. Bovendien is de korte aan de foto's bovenstaande tekst gesteld in een niet westerse taal die door de Raad niet kan worden begrepen.

Voor wat betreft de overige foto's wijst de Raad erop dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Daarenboven betreffen deze foto's op de persoon van verzoeker of op hem en enkele andere personen ingezoomde beelden waaruit niet kan worden afgeleid waar deze foto's werden genomen. Ook het tijdstip waarop deze foto's werden genomen kan evenmin worden vastgesteld.

Voormelde stukken vermogen dan ook niet de minste afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing en aan de voormelde inhoud van onderhavig arrest.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT